

Érkezési napja: 2017. 07. 28.
Levelezési napja: 2017. 08. 11.

ÉRKEZETT

2017 JÚL 24.

PEST MEGYEI
KORMÁNYHIVATAL

Ügyiratszám: PE/KTF/5370-7/2017.

Ügyintéző: dr. Barabás Adrienn

Balázs Viktor

Tóth Krisztián

Horváth Attila

Tóbiás Krisztián

Wiborny József

Botlik Dávid

Telefon: 06 (1) 224 9103

Tárgy: az IMRE-MAJOR Kft. fellebbezése a FE-08/KTF/687-15/2017. ügyiratszámú határozattal szemben

A Fejér Megyei Kormányhivatal Székesfehérvári Járási Hivatalának (a továbbiakban: **elsőfokú környezetvédelmi hatóság**) FE-08/KTF/687-15/2017. ügyiratszámú határozatát a Szigeti, Raszler és Kulicity Ügyvédi Iroda által képviselt IMRE-MAJOR Kft. (8041 Csór, külterület 0155/10 hrsz., KÜJ: 101338787, a továbbiakban: **Fellebbező**) részéről benyújtott fellebbezés alapján felülvizsgáltam.

HATÁROZAT

I. Az elsőfokú határozatot megsemmisítem.

II. Rendelkezés jogorvoslati eljárás díjáról

Elrendelem, hogy a jogorvoslati eljárásban az IMRE-MAJOR Kft. (8041 Csór, külterület 0155/10 hrsz.) által megfizetett 675 000 Ft, azaz hatszázhetvenötezer forint jogorvoslati eljárási díj összegét az elsőfokú környezetvédelmi hatóság az IMRE-MAJOR Kft. (8041 Csór, külterület 0155/10 hrsz.) részére térítse vissza.

III. Jogorvoslati záradék

Határozatom a közléssel válik jogerőssé. Határozatom ellen államigazgatási úton további jogorvoslatnak helye nincs, annak felülvizsgálatát – jogszabálysértésre hivatkozással – az elsőfokú környezetvédelmi hatósághoz a közléstől számított 30 napon belül 3 példányban benyújtott, de a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz címzett keresettel lehet kérni. A bíróság a pert tárgyaláson kívül bírálja el, a felek bármelyikének kérelmére azonban tárgyalást tart. Az ügyfél a tárgyalás tartását a keresetlevélben, illetve az alperesi ellenkérelem kézhezvételétől számított 8 napon belül írásban kérheti.

INDOKOLÁS

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság 2017. április 28. napján kelt, FE-08/KTF/687-15/2017. ügyiratszámú határozatában (a továbbiakban: **Határozat**) a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet (a továbbiakban: **314/2005. Korm. rendelet**) szerinti környezeti hatásvizsgálat lefolytatását követően elutasította a Fellebbező által az „Isztimér I. (Guttamási dolomitbánya) – dolomit” védnevű bányatelken tervezett bányászati tevékenységre vonatkozó környezetvédelmi engedély kiadása iránti kérelmet. Az elutasítás indokaként az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a településrendezési eszközökkel való összhang hiányát jelölte meg, egyúttal rögzítve azt is, hogy a dokumentáció közútkezelői szempontból sem fogadható el.

A Határozattal szemben Fellebbező – meghatalmazással igazolt jogi képviselője útján a törvényes határidőn belül – a jogorvoslati eljárás igazgatási szolgáltatási díjának megfizetése mellett fellebbezést terjesztett elő.

Fellebbező fellebbezésében rögzíti, hogy véleménye szerint az elutasítás oka általános lakossági tiltakozás, azonban ez nem lehet az elutasítás indoka. Álláspontja szerint a Határozat semmilyen konkrét jogszabályi rendelkezést nem jelöl meg az elutasítás alapjaként. Hivatkozott arra, hogy a helyi építési szabályzat olyan általános rendelkezéseket fogalmaz meg, amelyek egyrészt nincsenek ellentétben a kérelem mellékletét képező környezeti hatástanulmánnyal, másrészt az elsőfokú eljárás során megkeresett szakhatóságok és szakértő szervek nem emeltek kifogást a tervezett beruházással szemben.

Kifogásolja, hogy az elsőfokú környezetvédelmi hatóság Határozatának meghozatalakor úgy vette figyelembe a Magyar Közút Nonprofit Zrt. levelében foglaltakat, hogy arra annak bármilyen jogköre lett volna, jogszabályi hivatkozást sem a Határozat, sem a megkeresett fél nyilatkozata nem tartalmaz.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 104. § (3) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú eljárásom során az alábbi tényállást állapítottam meg.

I. Előzmények

Az „Isztimér I. (Guttamási dolomitbánya) - dolomit” védnevű bányatelek megállapítására a Veszprémi Bányakapitányság 3007/1997. számú határozatával került sor.

A bányatelek vonatkozásában az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a Magyar Dekor Kft. részére adott ki környezetvédelmi engedélyt 24275/2005. ügy-, 32713/2006. iktatószámom, mely határozat 2016. december 31. napjáig volt hatályos.

A környezetvédelmi engedély jogosítottja a 21444/2013. ügy-, 106563/2013. iktatószámú módosító határozat alapján időközben a Mészkö és Dolomit Kőbányászati és Ásványfeldolgozó Kft. lett.

A Rencz-Park Kft. 2015-ben az elsőfokú környezetvédelmi hatóság felé az irányú kérelmet terjesztett elő, hogy a bánya érvényes környezetvédelmi engedélyét a nevére írják át. Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a kérelmet KTF-9085/2015., 53135/2015. számú határozatával elutasította az engedély eredeti birtokosa hozzájárulásának hiánya miatt.

A Rencz-Park Kft. 2015 novemberében környezetvédelmi teljesítményértékelés benyújtásával kérte az új környezetvédelmi engedély kiadását az elsőfokú környezetvédelmi hatóságtól. Az elsőfokú

környezetvédelmi hatóság KTF-23087/2015., 77650/2015. számú végzésével környezeti hatástanulmány benyújtását írta elő, amely benyújtásra is került.

Az előterjesztett kérelem és melléklete alapján az elsőfokú környezetvédelmi hatóság az eljárást lefolytatta, melynek eredményeként kiadásra került a KTF-23087/2015., 48812/2016. számú környezetvédelmi engedély, melynek jogosítottja a Rencz-Park Kft. lett.

A döntéssel szemben Isztimér Község Önkormányzata, valamint a „KINCS, KULTÚRA, SPORT” Kulturális és Szabadidős Egyesület fellebbezést nyújtott be.

A fellebbezésben tett észrevételek alapján az elsőfokú környezetvédelmi hatóság megállapította, hogy a KTF-23087/2015., 48812/2016. számú környezetvédelmi engedély jogszabálysértő, ugyanis az eljárásban belföldi jogsegély útján megkeresett jegyzők az önkormányzatok ügyféli jogállása alapján a Ket. 42. §-ában foglaltak szerint kizártnak minősülnek, így az eljárásban nem vehettek volna részt. Továbbá megállapította, hogy nem biztosította az ügyféli jogállást a tervezett tevékenységgel érintett közútkezelő számára.

A fentiek alapján az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a Ket. 103. § (1) bekezdésében foglaltak alapján 2016. szeptember 19. napján kelt, KTF-23087/2015., 54573/2016. számú határozatával a KTF-23087/2015., 48812/2016. számú környezetvédelmi engedélyt visszavonta és az eljárás továbbfolytatásáról döntött.

Fellebbező 2017. január 16. napján érkeztetett beadványában tájékoztatta arról az elsőfokú környezetvédelmi hatóságot, hogy a Rencz-Park Kft. 2017. január 4. napjával beolvadásos jogutódlással megszűnt, és jogutódja Fellebbező lett. Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság FE-08/Körny/23087/2015., 2515/2017. ügyszámon megállapította a jogutódlást az eljárást kérelmező személyében.

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a továbbfolytatott eljárásban ismét szakhatósági megkereséssel élt az eljárásba kötelezően bevonandó szakhatóságok felé tekintettel arra, hogy Fellebbező 2017. február 14. napján hiánypótlás keretében további dokumentációkat nyújtott be, úgymint a módosított kérelem szerint átdolgozott környezeti hatástanulmányt és közérthető összefoglalót.

Az eljárás során az elsőfokú környezetvédelmi hatóság 2016. szeptember 21. napján, 2017. február 24. és 2017. március 28. napján ügyféli nyilatkozattételre hívta fel a Magyar Közút Nonprofit Zrt. Fejér Megyei Igazgatóságát a Fellebbező által megjelölt szállítási útvonalak tekintetében.

Az eljárás során beszerzésre került továbbá a Sárkeresztesi Közös Önkormányzati Jegyzőjének belföldi jogsegélyben adott nyilatkozata a településrendezési eszközökkel való összhang és a helyi környezet- és természetvédelmi szabályozással kapcsolatban.

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a fenti eljárást követően hozta meg fellebbezéssel támadott Határozatát.

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a fellebbezést és az ügy elsőfokú iratait a 2017. május 29. napján érkeztetett felterjesztése mellékleteként küldte meg a Pest Megyei Kormányhivatal Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főosztálya (a továbbiakban: **Másodfokú környezetvédelmi hatóság**) felé.

*

II. A fellebbezési eljárás megállapításai

1. a 314/2005. Korm. rendelet szerinti környezeti hatások vizsgálata

A tervezett tevékenység célja az Isztimér 0305/4, 0306, 0334/1,2, 0335, 0336, 0337, 0338, 0339, 0340, 0345, 0332, 0333, valamint a Bakonykúti 016/7, 016/9, 019/2, 039 és 040 hrsz. alatti ingatlanokon lévő „Isztimér I. (Guttamási dolomitbánya) – dolomit” védnevű külszíni bánya Isztimér 0305/4, 0335, 0336, 0337, 0338, 0339, 0340, 0345, 0334/2 és Bakonykúti 016/7, 016/9, 019/2 hrsz. alatti ingatlanjain, mely a 79,2530 ha területű bányatelek 19,8 ha területű része, dolomitbánya létesítése és bányászati tevékenység végzése 10.000 tonna/év kitermelési kapacitással.

A 314/2005. Korm. rendelet 1. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a rendelet hatálya - a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel - az 1-3. számú mellékletben meghatározott tevékenységekre, létesítményekre, valamint azok jelentős módosításaira, változtatásaira (a továbbiakban együtt: tevékenység) terjed ki.

A 314/2005. Korm. rendelet 1. § (3) bekezdés a) pontjában foglaltak szerint a tevékenység megkezdéséhez, ha az csak az 1. számú mellékletben szerepel, a környezeti hatásvizsgálati eljárás alapján környezetvédelmi engedély szükséges.

A 314/2005. Korm. rendelet 1. mellékletének 10.a. pontja szerint környezeti hatásvizsgálatra kötelezett tevékenység az egyéb bányászat (kivéve az önállóan létesített ásványfeldolgozó üzemet) 25 ha területnagyságtól külszíni bányászat esetében.

Fentiek alapján Fellebbező kérelmezte környezeti hatásvizsgálati eljárás lefolytatását. Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a környezeti hatásvizsgálati eljárásban a Magyar Közút Nonprofit Zrt. Fejér Megyei Igazgatóságát (a továbbiakban: **Közútkezelő**) többek között FE-08/KTF/687-12/2017. számú végzésével ügyféli nyilatkozattételre hívta fel. A Közútkezelő FEJ-379/4/2017. számú levelében megállapítja, hogy a benyújtott dokumentáció hiányos, ezért közútkezelői szempontból nem fogadható el. A nyilatkozat kétségbe vonja a dokumentációt készítő szakértőnek az utak állapotával, teherbírásával és súlykorlátozással kapcsolatos kijelentéseit, tekintve, hogy véleménye szerint a dokumentáció készítője nem rendelkezik ezekre vonatkozóan szakértői jogosultsággal.

A környezetvédelmi és természetvédelmi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 71/2015. (III. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: **71/2015. Korm. rendelet**) 5. melléklete sorolja fel a környezetvédelmi engedélyezési eljárásba – így a környezeti hatásvizsgálati eljárásba is - bevonandó szakhatóságokat, kirendelhető szakértőket, vizsgálandó szakkérdéseket.

A hivatkozott melléklet szerint a tárgyi eljárásban a közútkezelői szakkérdés nem vizsgálandó, így önmagában kizáró ok sem lehet. Továbbá a megfelelő jogszabályi rendelkezés hiányában ügyféli nyilatkozat nem képezheti a hatósági elutasítás indokát.

A fellebbezési eljárásban megállapításra került, hogy a Határozat nem tartalmaz jogszabályi hivatkozást arra vonatkozóan, hogy az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a Közútkezelő, mint ügyfél nyilatkozatában foglaltakat milyen jogalappal vette figyelembe döntése meghozatala kapcsán környezetvédelmi- és természetvédelmi hatáskörben.

Fentiek alapján a fellebbezés ebből a szempontból megalapozott.

Azonban sem az elsőfokú, sem a fellebbezési eljárásban nem lehet eltekinteni azon ügyféli tájékoztatástól, jelzéstől, hogy a benyújtott dokumentáció szállítási útvonalakkal kapcsolatos megállapításai nem kerültek alátámasztásra, továbbá nem jogosultsággal rendelkező szakértő tette őket.

Ezen ügyféli észrevételt a 314/2005. Korm. rendelet 10. § (1) bekezdéséből következően környezetvédelmi- és természetvédelmi, illetőleg amennyiben azok más, a 71/2015. Korm. rendelet szerinti kötelezően vizsgálendő szakkérdést érint, a hatáskörében érintett hatóságnak vagy szervnek vizsgálnia szükséges.

Az ügyféli nyilatkozatot a Másodfokú környezetvédelmi hatóság érdemben vizsgálta és annak megállapítására jutott, hogy az észrevételnek zaj- és rezgésvédelmi szempontból van jelentősége, mely az elsőfokú, illetőleg a Másodfokú környezetvédelmi hatóság hatáskörébe tartozik. A Másodfokú környezetvédelmi hatóság az ügyféli észrevétel tartalmával kapcsolatos észrevételeit a jelen döntés indokolás II. fejezet 4. pontjában rögzítette a szállítási útvonalak megítélésével kapcsolatosan.

2. A településrendezési eszközökkel való összhang vizsgálata

A 314/2005. Korm. rendelet 1. § (6b) bekezdése rögzíti, hogy a környezetvédelmi hatóság az előzetes vizsgálati, a környezeti hatásvizsgálati, az egységes környezethasználati, valamint az összevont eljárásban - a tevékenységnek a helyi környezet- és természetvédelemmel kapcsolatos önkormányzati szabályozásával, valamint a településrendezési eszközökkel való összhangjának megállapítása érdekében - belföldi jogsegély iránt megkeresi a tevékenység telepítési helye szerinti település, a fővárosban a kerület (a továbbiakban együtt: település) jegyzőjét.

A környezeti hatásvizsgálati eljárásban a Fejér Megyei Kormányhivatal Építésügyi, Hatósági, Oktatási és Törvényességi Felügyeleti Főosztály, Oktatási és Hatósági Osztálya a FE/03/1930-2/2016. számú végzésével a Kincsesbányai Közös Önkormányzati Hivatal Jegyzőjét az eljárásból kizárta és egyidejűleg a Sárkeresztesi Közös Önkormányzati Hivatal Jegyzőjét jelölte ki a 314/2005. Korm. rendelet 1. § (6b) szerinti belföldi jogsegély megadására.

A Sárkeresztesi Közös Önkormányzati Hivatal Jegyzője S/725-3/2016. számú levelében többek között az alábbiakat nyilatkozta:

„Bakonykúti Község Önkormányzata a helyi környezet- és természetvédelemmel kapcsolatos szabályozással nem rendelkezik, a hatályos településrendezési eszközök a bányászati tevékenységre vonatkozóan előírásokat nem tartalmaznak, külterületi szabályozással a község nem rendelkezik.

Isztimér Község Önkormányzata Isztimér község helyi építési szabályzatáról szóló 15/2008. (XII.1.) önkormányzati rendelete - a továbbiakban HÉSZ – értelmében:

1. A 0306. és 0305/4. hrsz-ú ingatlan védelmi rendeltetésű erdőterület, ahol a bányászati tevékenység nincs összhangban a település rendezési eszközeivel. A HÉSZ 22. § (9) bekezdése értelmében:

A kül- és belterület erdőterületei más területfelhasználás számára nem szüntethetők meg, kivéve ha

a. a közútfejlesztés során más változatban nem megoldható a nyomvonal kiépítése

b. egyéb térségi közmű- és közbiztonsági építmények elhelyezésekor az erdőről szóló törvényben előírt fapótlási kötelezettség Isztimér közigazgatási területén belül egyidejűleg teljesül.

2. A 0334/2., 0335., 0336., 0337., 0338., 0339.hrsz-ú ingatlanok besorolása „**különleges beépítésre nem szánt terület**” - **nyersanyaglelőhely**, e terület vonatkozásában a tervezett tevékenység **összhangban van** a településrendezési eszközökkel.
3. A 0303/12-18., 0340., 0341., 0342/1,3-5.hrsz-ú területek **általános mezőgazdasági terület** besorolásúak, a szintén érintett 0332., 0333., 0334/1. hrsz.-ú területek **korlátozott használatú, természetközeli mezőgazdasági terület** besorolásúak, ahol a bányászati **tevékenység nincs összhangban a település rendezési eszközeivel.**

A HÉSZ 23.§ (5) és (6) bekezdése értelmében

(5) A korlátozott használatú, természetközeli mezőgazdasági övezetbe a gyepek, legelők, nádas művelési ágú területek tartoznak, melyek természetközeli állapotának megőrzése szükséges és fontos. Ezen területeken elsődleges szempont a védelem, és csak másodlagos a termelési, gazdálkodási funkció. Az övezetben természet- és tájképvédelmi, továbbá környezetvédelmi okokból építmények nem helyezhetők el.

(6) Má, Má-1 és Má-2 jelű általános mezőgazdasági területen a növénytermesztés, az állattartás és állattenyésztés és a halászat, továbbá az ezekkel kapcsolatos termékfeldolgozás és - tárolás (a továbbiakban: mezőgazdasági hasznosítás) építményei helyezhetők el.

4. A HÉSZ tartalmaz előírásokat a helyi környezet és természetvédelemmel kapcsolatosan is, amelyek szintén **nincsenek összhangban** a bányászati tevékenységgel.

A HÉSZ 29. §-a értelmében:

(3) Az általános tájvédelem kiterjed a ma még természetes vagy természeteshez közeli táj arculatára.

(5) Mindennemű terület-felhasználás során biztosítani kell a védett növények és állatok értékes élőhelyeit, az országosan vagy helyileg védett területek állapotának fenntartását, a védelem körülményeit javító, külön jogszabályokban előírt kezeléseket, az értékes élőhelyek kapcsolatát, az ökológiai folyosók megmaradását.

(6) A táji-környezeti adottságokban nagyléptékű, maradandó változást okozó közút hálózat-fejlesztése, bánya nyitása és a felszíni vízvezető-rendszer átalakítása esetén a természeti értékek védelmét hangsúlyozó komplex környezeti hatástanulmányt kell készíttetni a vonatkozó rendelet hatálya alá nem tartozó esetekben is.

A HÉSZ 30. §-a értelmében:

(3) A terület egészére csak olyan tevékenység folytatható, illetve csak olyan új tevékenység működése engedélyezhető, amelynél szennyező (fertőző, mérgező) anyag - a szakhatóságok megítélése alapján- a talajt nem károsítja.

A tervezett tevékenységgel érintett terület vonatkozásában a településrendezési terv módosítása egyik településen sincs folyamatban.”

A Másodfokú környezetvédelmi hatóság 2017. június 7. napján kelt, PE/KTF/5370-2/2017. ügyiratszámom belföldi jogsegélyben kereste meg a Sárkeresztesi Közös Önkormányzati Hivatal Jegyzőjét (a továbbiakban: **Jegyző**) a Ket. 26. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltak szerint a

tekintetben, hogy mint a tervezett tevékenységgel érintett terület vonatkozásában hatályos, a helyi környezet- és természetvédelemmel kapcsolatos önkormányzati szabályozással, valamint a településrendezési eszközökkel való összhang megállapítása tekintetében kijelölt nyilatkozattételre jogosult szerv fenntartja-e a 2016. október 12. napján kelt, S/725-3/2016. iktatószámon kiadott belföldi jogsegélyben foglaltakat a fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben is.

A Jegyző 2017. június 21. napján elektronikus úton megküldött S/367-4/2017. számon arról tájékoztatta a Másodfokú környezetvédelmi hatóságot, hogy az S/725-3/2016. iktatószámon kiadott belföldi jogsegélyében foglaltakat továbbra is fenntartja. Nyilatkozata mellékleteként csatolta Isztimér Község helyi építési szabályzatát és a szabályozási terv vonatkozó térképrészleteit az övezeti besorolásokkal összefüggésben.

A fellebbezési eljárásban megállapításra került a benyújtott hatásvizsgálati dokumentáció alapján, hogy a bányászati tevékenység kapcsán a környezetvédelmi engedélyt az Isztimér 0305/4, 0335, 0336, 0337, 0338, 0339, 0340, 0345, 0334/2 és Bakonykúti 016/7, 016/9, 019/2 hrsz. alatti ingatlanok kapcsán kérelmezte Fellebbező.

A Sárkereszttesi Közös Önkormányzati Hivatal Jegyzője S/725-3/2016. számú levelében foglaltak alapján megállapítható, hogy a településrendezési eszközökkel való összhang a kérelmezett ingatlanok közül az Isztimér 0305/4 és 0340 hrsz. alatti ingatlanok esetében nincs meg, tehát a kizáró ok ezek esetében áll fenn.

A 314/2005. Korm. rendelet 10. § (4) bekezdésének a) pontja értelmében *a környezetvédelmi engedély megadásáról szóló határozatban az engedély feltételei között elő kell írni azokat az intézkedéseket, amelyek a jelentős kedvezőtlen környezeti hatások elkerülésére, megelőzésére vagy csökkentésére, és - ha lehetséges - kiegyenlítésére vonatkoznak, továbbá szükség szerint az 5. § (2) bekezdés c) pontjában foglaltakat.*

A 314/2005. Korm. rendelet 5. § (2) bekezdés cb) pontja alapján *a környezetvédelmi hatóság a határozatában, ha a tervezett tevékenység a településrendezési eszközökkel nincs összhangban, azonban az összhang legkésőbb a tervezett tevékenységhez szükséges létesítési, építési engedély iránti kérelem benyújtásáig megteremthető, ezt a lehetőséget rögzíti, és előírja, hogy a kizáró okot a létesítési, építési engedély kiadására jogosult hatóság döntéséig meg kell szüntetni.*

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 72. §-a kimondja, hogy *a környezetvédelmi hatóság a környezetvédelmi engedélyt vagy az egységes környezethasználati engedélyt visszavonja, ha a jogerőre emelkedéstől számított öt éven belül a tevékenységet, illetve az ahhoz szükséges építési előkészítési munkákat nem kezdték meg, illetőleg ha a jogosult nyilatkozik arról, hogy a környezetvédelmi engedéllyel vagy az egységes környezethasználati engedéllyel nem kíván élni, továbbá akkor is, ha az engedélyezéskor fennálló feltételek lényegesen megváltoztak.*

Fentiek alapján megállapítható, hogy a kizáró ok a fent hivatkozott két ingatlan esetében áll fenn. A kizáró ok megszüntetésére a vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján az engedély kiadásától számítva öt éve van Fellebbezőnek, amennyiben élni kíván vele.

Annak megítélése, hogy az összhang az engedély kiadásától számított öt év alatt megteremthető-e, nem az elsőfokú környezetvédelmi hatóság hatáskörébe tartozik.

A 314/2005. Korm. rendelet 10. § (4) bekezdésének felhatalmazásából következő 5. § (2) bekezdés cb) pontjára hivatkozással az elsőfokú környezetvédelmi hatóságnak a Határozatban rendelkeznie kell a tervezett tevékenységnek a településrendezési eszközökkel való összhang esetleges hiányának megállapításáról és annak megszüntetésének szükségességéről.

A 314/2005. Korm. rendelet megfogalmazása szerint az összhang megteremthetősége a környezethasználók számára kizárólag jogszabályi lehetőség a környezetvédelmi engedélyezés lezárását követően, azonban az nem ró kötelező jogalkotási feladatot az érintett települési önkormányzatokra.

Ebből az is következik, hogy a környezethasználat iránt kérelmet előterjesztő fél terhére esik és felelősségi körébe tartozik azon, környezetvédelmi közigazgatási jogon kívül eső jogkövetkezmények viselése, amelyek a kérelmező környezetvédelmi kérelme folytán utóbb akár a kérelmező, akár harmadik fél oldalán joghátrányt eredményezhetnek.

A környezetvédelmi engedélyezés nyomán kiadmányozott döntés ugyanis önmagában a tevékenység végzésére nem feltétlenül jogosít. A környezetvédelmi döntés környezet- és természetvédelmi szempontból tesz megállapításokat a tevékenység végzésével kapcsolatosan, azonban önmagában a **környezetvédelmi engedély megléte nem mentesít a tevékenység tényleges megkezdéséhez és folytatásához szükséges egyéb hatósági engedélyek, hozzájárulások beszerzésének kötelezettsége alól.**

Ezen esetkörbe tartozik egyértelműen az is, ha utóbb, a környezetvédelmi vagy más hatósági eljárás jogerős lezárását követően a tevékenységhez szükséges egyéb feltételek biztosítását a környezethasználó nem tudja vagy nem képes biztosítani.

Fentiek alapján a fellebbezés ebből a szempontból megalapozott

Annak vizsgálata, hogy a helyi környezet és természetvédelemmel kapcsolatos önkormányzati szabályozással (HÉSZ 29. § (5), (6) bek.) ellentétes-e a beruházás, táj- és természetvédelmi szakértő feladata.

A benyújtott iratanyagból megállapítható, hogy a robbanóanyagokból származó szennyeződés bejutása a földtani közegbe, - ahol esetlegesen szennyeződést okozhatna - a dokumentációban javasolt előírások megtételével minimalizálható, ezért a tervezett tevékenység a Jegyző által rendelkezésre bocsátott helyi építési szabályzat 30. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfeleltethető.

Fentiek alapján megállapítható, hogy az elutasítási indok a helyi környezetvédelem tekintetében nem kellően alátámasztott, előírások megtételével a helyi építési szabályzatnak való megfelelés ebből a szempontból biztosítható.

3. A földtani közeg védelme

A bányatelek fedőlapja 327 mBf, alaplapja 248 mBf szinten lett meghatározva. A korábbi bányászati tevékenység során a bányatelken ~3 ha-on történt meg a terület bányászati célú igénybevétele. A bányagödör legmélyebb része 256 mBf szinten van. A bányatelek területe 79,253 ha, melyből az engedélyezési eljárásban 19,8 ha érintett. A bányatelken a humuszos és löszös fedőréteg letakarítását homlokrakodóval végeznék. A tervezett tevékenység dolomitbányászat, melyet egyrészt a bányafalból való közvetlen jövesztéssel, másrészt évente 1-2 alkalommal robbantással történne. A

leválasztott anyagot mobil osztályozóval osztályozzák, majd deponálásra kerül a kiszállításig. A tervezett kitermelési kapacitás 10.000 t/év.

A tervezett robbanóanyag ANDO, melyből alkalmanként 600 kg kerül egy fűrőlyukba. A robbantólyukakba nem a technológiai előírásoknak megfelelően elhelyezett robbanóanyag és annak gázolaj tartalma a dolomit repedéseiben szétszóródhatna, valamint a robbantás során fel nem robbanó (megállt) töltet is okozhatná a földtani közeg szennyezését. A dokumentáció ismerteti ennek megelőzésére szolgáló technológiai utasításokat, melyek betartásával a földtani közeg védelme biztosítható.

A bányatelek területén üzemanyaggal való feltöltés, vagy üzemanyag tárolás nem tervezett. Amennyiben mégis előfordulna a bányatelken belüli üzemanyag feltöltés, az kannából történő csepegést felfogó peremmel ellátott fémtálca felett. A művelés során alkalmazni kívánt gépek karbantartását bányaüzem területén kívül tervezik.

A haszonanyag kitermelését végző munkagépek esetleges meghibásodása esetén a szénhidrogén származékok juthatnak ki a felszínre. Ilyen esetben a szennyeződés olajszelektív felitató anyaggal történő felitását, majd a felitató anyag és szennyezett földtani közeg felszedését és veszélyes hulladékként való kezelését tervezik.

A bánya működése során normál üzemmenet és az alkalmazott gépek megfelelő karbantartása mellett, valamint megfelelő előírások megtételével és betartatásával a földtani közeg szennyezésével nem kell számolni.

A tevékenység hatásterülete földtani közeg védelme szempontjából megegyezik a bányatelek területével.

Fentiek alapján a tervezett tevékenység a földtani közeg védelme szempontjából nem kifogásolható.

4. Zaj- és rezgésvédelem

A vizsgált „Isztimér I. (Guttamási dolomitbánya) – dolomit” védnevű bányatelek Isztimér és Bakonykúti települések külterületén, az Isztimér – Guttamási község belterületi lakóingatlanjaitól délkeletre, Bakonykúti település belterületétől pedig északkeletre található, a Baglyas-hegy északnyugati lábánál fekszik.

A legközelebbi védendő létesítmények a tervezett bányaterület telekhatárától mintegy 780 m-re északnyugati irányban az Isztimér – Guttamási község falusias lakóterületén található. A bányát minden irányból mezőgazdasági területek (szántó), illetve véderdő területek veszik körül. A bányaterület a 8212. számú, Isztiméret és Bakonykútit összekötő közútról leágazó földúton közelíthető meg.

a) Létesítés

A létesítés során a fedőréteget homlokrakodóval (napi 8 óra üzemidővel) távolítják el. A letakarított talajt a bányaüzem pereme mentén 1-2 m magasan védőtöltésben deponálják, megakadályozva ezzel azt, hogy idegen járművek a bányaművelési területre bejussanak.

b) Üzemelés

A bányaművelés során végezni kívánt tevékenységek és az alkalmazott zajforrások:

- haszonanyag kitermelése jövesztéses technológiával történik, alkalmazott gépi berendezések homlokrakodó és dózer (napi 8 óra üzemidővel);
- a másik alkalmazni kívánt technológia a haszonanyag kitermelésre a robbantásos technológia (évente maximum 2 alkalommal);
- haszonanyag osztályozása mobil osztályozó berendezéssel (napi 8 óra üzemidővel);
- a bányászati tevékenység során közetfúró (napi 6 óra) és kompresszor (napi 4 óra) alkalmazása;
- a nyersanyag elszállítása során a tehergépjárművek zajkibocsátása.

A bánya tervezett termelési kapacitása 10 000 tonna/év. A termelés napi egy műszakban, kizárólag a nappali időszakban (munkanapokon) tervezett, 7⁰⁰ – 19⁰⁰ óra között.

c) Felhagyás, rekultiváció

A bányatelek határpillérei mentén a rézsűk dőlésszögét 60 °-os szögben tervezik kialakítani, melyre a külön deponált talajt visszatöltik. A rekultiváció során a területet füvesítik és fásítják is. A tájrendezési műveleteknél a bányaművelés során használt munkagépeket kívánják használni (homlokrakodó, tehergépjárművek).

d) Rezgés

A rendelkezésre álló dokumentációk alapján megállapítható, hogy a tervezett bányaterületen időszakosan (évente maximum 2 alkalommal) végezni kívánt robbantási tevékenységek nem okoznak káros hatást a legközelebbi lakóépületek épületszerkezetében, illetve a robbantás rezgéshatásai a lakók egészségét nem veszélyeztetik.

A tervezett tevékenység megvalósításából és üzemeléséből a környezeti zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló 27/2008. (XII. 3.) KvVM-EüM együttes rendelet (a továbbiakban: **27/2008. KvVM-EüM együttes rendelet**) 7. §-ában és 5. mellékletében meghatározott **egészségügyi határértéket meghaladó rezgésterhelés nem várható.**

A benyújtott akusztikai szakértői dokumentációk alapján a tervezett bányaterület létesítése, üzemeltetése és felhagyása során várható zajvédelmi hatásterület határa – a bánya telekhatárától számított távolsága – iránnyonként változó, de maximum 311 m, mely hatásterületen belül védendő létesítmények nem találhatók.

A környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007. (X. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: **284/2007. Korm. rendelet**) 10. § (1) és (3) bekezdése a következőkről rendelkezik:

(1) A környezeti zajt előidéző üzemi vagy szabadidős zajforrásra vonatkozóan a tevékenység megkezdése előtt a környezeti zaj-és rezgésforrás üzemeltetője – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – köteles a környezetvédelmi hatóságtól környezeti zajkibocsátási határérték megállapítását kérni, és a határérték betartásának feltételeit megteremteni.

(3) Nem kell környezeti zajkibocsátási határérték megállapítását kérni, ha

- a) a tervezett környezeti zajforrás hatásterületén nincs védendő terület, épület vagy helyiség, vagy
- b) a tervezett környezeti zajforrás hatásterületének határvonala a számítások, illetve mérések alapján a környezeti zajforrást magába foglaló telekingatlan határvonalán belülre esik és a telekingatlant a zajforrás üzemeltetőjén kívül más személy nem használja.

A fentiekben részletezettek szerint a vizsgált bányászati tevékenység várható zajvédelmi hatásterületén belül védendő terület, épület és helyiség nem található, ezért a létesítmény üzemeltetőjének nem kell az elsőfokú környezetvédelmi hatóságtól környezeti zajkibocsátási határérték megállapítását kérni.

A rendelkezésre álló dokumentációk alapján megállapítható, hogy a vizsgált bányaterületen végezni kívánt tevékenységből származó zajterhelés a legközelebbi védendő létesítménynél a 27/2008. KvVM-EüM együttes rendelet 1. mellékletében megállapított határértékeknek megfelel.

e) Szállítás

A tervezett bányaművelés során maximum 15 tonna össztömegű teherautókat terveznek használni a haszonanyag kiszállítására, a szállítási forgalom 5-6 forduló/nap, azaz 10-12 tehergépjármű elhaladás naponta.

Az elsőfokú eljárásban a tervezett szállítási útvonallal érintett öt települési önkormányzat (Isztimér, Bakonykúti, Fehérvárcurgó, Kincsesbánya, Iszkaszentgyörgy) közös nyilatkozatukban nem támogatták a módosított környezeti hatástanulmányban megjelölt haszonanyag kiszállítási útvonalak használatát az alábbi indokok miatt:

- a tervezett bányászati tevékenység során a haszonanyag kiszállítást öt települést érintve kívánják megoldani, nem pedig a településeket elkerülő útvonalakon;
- a tervezett tevékenység nincs összhangban Isztimér település településrendezési tervével;
- a tervezett tevékenység szemben áll az érintett települések fejlesztési elképzeléseivel;
- a benyújtott dokumentációból nem derült ki egyértelműen, hogy a beruházó az Isztimér 0345 hrsz-ú, vagy a Bakonykúti 019/2 hrsz-ú földúton kívánja-e elérni a 8212 jelű közutat a tervezett kiszállítás során; egyik említett földút sem alkalmas a tervezett szállítás lebonyolítására, továbbá - mint a földutak kezelői - nem adják hozzájárulásukat az azokon történő szállítási forgalom lebonyolítására,
- nincs garancia arra, hogy a tervezett termelés kiszállításához szükséges több mint 1300 teherautó forgalom nem 250 munkanap, hanem jóval rövidebb időszak alatt történik (nyári hónapok). Ebben az esetben a tényleges környezeti hatások, a por és a zajterhelés sokszorosa lehet a tanulmányban számolt mértéknek.

Az Otthonunk Bakonykúti Egyesület az elsőfokú eljárás során tett beadványában többek között szintén sérelmezte, hogy Fellebbező a haszonanyag szállítást öt települést érintve kívánja megoldani, nem pedig a településeket elkerülő útvonalon, valamint azt is, hogy sérülnek, tönkremennek az utak, pl. a 8212 számú út, mely a jelenlegi személygépkocsi forgalmat sem bírja. Veszélyforrásként megemlítették a településeken belül a szállításból adódó nagy zajt.

A Közútkezelő, mint a bányatelek környezete állami tulajdonú útjainak kezelője nyilatkozata szerint a tervezett beruházás közútkezelői szempontból nem fogadható el, mivel a tervezett szállítási

útvonalak nem alkalmasak az ilyen tömegű és mennyiségű tehergépjármű forgalom lebonyolítására. Nem fogadja el a Fellebbező azon nyilatkozatát sem, miszerint nem létezik másik alternatív útvonal a szállításra, mert ennek alátámasztására az eljárás során benyújtott dokumentáció semminemű leírást nem tartalmaz. A Közútkezelő nyilatkozatában felhívja a figyelmet arra is, hogy az átdolgozott környezeti hatástanulmány kijelentéseket tartalmaz az utak állapotával, teherbírásával és a súlykorlátozással kapcsolatban, azonban a környezetvédelmi szakértő jogosultsága ezen kérdések vizsgálatára nem terjed ki. Az ügy ebbéli témaköreivel kapcsolatban a „közlekedési építmények” szakértői jogosultságú szakértő (Magyar Mérnöki Kamara-SZÉMI szakterület) általi szakvélemény készíthető és értékelhető.

A 284/2007. Korm. rendelet 7. §-a a következőkről rendelkezik:

(1) *Új tevékenység telepítéséhez és megvalósításához szükséges szállítási tevékenység hatásterülete az a szállítási útvonalakkal szomszédos, zajtól védendő terület, amelyen a szállítási, fuvarozási tevékenység legalább 3 dB mértékű járulékos zajterhelés-változást okoz.*

(2) *Az (1) bekezdés szerinti hatásterületet azokra a szállítási, fuvarozási tevékenységekre kell meghatározni, amelyek*

a) *országos közúton vagy helyi közutak közül belterületi első- és másodrendű főutakon valósulnak meg, és*

b) *az alaptevékenység környezeti hatásvizsgálat köteles, vagy egységes környezethasználati engedély köteles.*

(3) *Az (1) bekezdés szerinti hatásterület megállapításához a járulékos zajterhelést a szállítási útvonalak mentén az alaptevékenység megvalósítási helyszínétől legfeljebb 25 km távolságon belül kell vizsgálni.*

(4) *Az (1) bekezdés szerinti hatásterületet a közútkezelő által nyilvántartott, legutolsó rendelkezésre álló, éves átlagos napi forgalmi adatok alapján és a szállítási, fuvarozási tevékenység várható legnagyobb napi forgalma alapján külön jogszabály szerinti számítással kell meghatározni.*

A 2017. február 9. napján kelt, átdolgozott környezeti hatástanulmányban egyértelműen ismertetésre kerültek a tervezett szállítási útvonalak (36. o.). A bemutatottak szerint a bányatelekről a termelvény az Isztimér 0345 hrsz.-ú földúton keresztül jut el a 8212 jelű közútig.

A szállítási útvonalak ismeretében meghatározásra került a bányaterület üzemeltetéséhez kapcsolódó, **a bemutatott szállítási útvonalakon tervezett szállítási tevékenység zajvédelmi hatásterülete**. Az elvégzett akusztikai számítások alapján a szállítási tevékenység a vizsgált szállítási útvonalak mentén a jogszabályban meghatározott 3 dB mértékű járulékos zajterhelés-változást egyik esetben sem okoz a megvalósítás helyszínétől számított 25 km-es távolságon belül, ezért a rendelet szerinti **szállítási hatásterület nem definiálható**.

A forgalomból eredő zajterhelés számítását a stratégiai zajterképek, valamint az intézkedési tervek készítésének részletes szabályairól szóló 25/2004. (XII.20.) KvVM rendelet 2. mellékletében („Közúti közlekedés zajkibocsátásának számítása”) rögzítettek szerint végezték el. A jogszabályban rögzített módszer szerint a megítélési időre vonatkoztatott egyenértékű A-hangnyomásszint számítása során az évi átlagos napi forgalom (ÁNF) adatait kell figyelembe venni. Az ÁNF a hivatalos keresztmetszeti forgalomszámlálás szerint a vizsgált útvonalszakaszra vonatkozó, j/nap-ban megadott forgalomnagyság (amely az út keresztmetszetén áthaladó napi forgalom éves átlaga).

A bányászathoz kapcsolódó szállítási tevékenységből eredő többlet zajterhelés meghatározásakor a számítás alapjául vett **napi tehergépkocsi forgalmi átlag** ezzel analóg alkalmazása **szakmailag megalapozott és jogszerű volt.**

Ugyanakkor megállapítható, hogy a környező települések önkormányzatainak közös nyilatkozatában, valamint a Közútkezelő, mint állami közútkezelő nyilatkozatában foglaltak alapján a dokumentációban bemutatott útvonalak szállítási útvonalként nem vehetők figyelembe.

Ebből következően a termelvény szállításából eredő járulékos zajterhelés-változás, az üzemelés tényleges zajvédelmi hatásterülete nem került bemutatásra, így annak környezeti hatása zaj- és rezgésvédelmi szempontból nem ítélt meg. A bizonyítottan elfogadható szállítási útvonal, illetve a szállítási hatásterület ismerete nélkül a környezeti hatások értékelése nem végezhető el.

5. Levegőtisztaság-védelem

A tervezett bányászati tevékenység Isztimér és Bakonykúti külterületi ingatlanjain, egy 19,8 ha alapterületű bányatelek részleten tervezett. A tervezett maximális kitermelés évi 10 000 tonna dolomit. A bányatelekhez legközelebb eső lakóterületek az Isztimér községhez tartozó Guttamás településrészen található, kb. 780 m-re ÉNy-i irányban.

A bányászati tevékenység kiterjed a fedőréteg letakarítására, a haszonanyag kitermelésére, osztályozására, anyagmozgatásra (rakodás és szállítás), valamint tájrendezésre. A kitermelés során robbantásos fejtés is szükségessé válhat maximum évente 2 alkalommal. A mobil osztályozó gép csak időszakosan lesz kihelyezve a bányába. A haszonanyag elszállítását maximum 7,5 tonna hasznos tömegű (15 tonna össztömegű) teherautókkal tervezik biztosítani, így napi 10-12 tehergépkocsi elhaladás várható.

A tevékenység levegőterhelő hatásait a tereprendezéshez, kitermeléshez, osztályozáshoz és anyagmozgatáshoz kötődő kiporzás, az alkalmazott munkagépek és szállítójárművek kipufogógázai, valamint a robbantások során levegőbe jutó légszennyező anyagok határozzák meg. A levegőtisztaság-védelmi hatásterületet a rendelkezésre álló adatok alapján a kiporzás határozza meg, amely a bányatelek kitermeléssel érintett részének határa körül 246 m-es távolságban határolható le.

Megállapítható, hogy a kiporzás és a kipufogógázok hatásait vizsgálták a dokumentációban, azonban a robbantások levegőterhelő hatásai és hatásterület meghatározása nem volt része a dokumentációnak, annak ellenére, hogy egy-egy robbantás során számottevő mennyiségű (kb. 600 kg) robbanóanyagot terveznek felhasználni. A fentiek alapján hiányosnak tekinthető a levegőtisztaság-védelmi munkarész, így a tevékenység környezeti hatásai megalapozottan nem ítélt meg.

6. Tájvédelem és természetvédelem

A tervezési terület egyedi jogszabállyal kijelölt, országos jelentőségű védett természeti területet és a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Tvt.) 23. § (2) bekezdés alapján

ex lege védett területet, az Országos Területrendezési Tervről szóló 2003. évi XXVI. törvény által kijelölt országos ökológiai hálózat övezetét nem érinti. A tervezési terület nem érinti, de közvetlenül határos az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekről szóló 275/2004. (X. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: **275/2004. Korm. rendelet**) és az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekkel érintett földrészelekről szóló 14/2010. (V. 11.) KvVM rendelet alapján kijelölt, a Keleti-Bakony nevű, HUBF20001 jelű jóváhagyott kiemelt jelentőségű természetmegőrzési területtel (Natura 2000 terület).

A benyújtott dokumentáció a tervezési terület élőhelytérképét nem tartalmazza. A dokumentáció nem tartalmaz vizsgálatot a tervezési területen esetlegesen előforduló természetvédelmi oltalom alatt álló növény- vagy állatfajok egyedei, azok élőhelyei tekintetében. Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság **az eljárásba a védett természeti területek, illetve értékek kezeléséért felelős területileg illetékes Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóságát nem vonta be**, adatszolgáltatást nem kért. A területen előforduló fás-cserjés vegetáció, mint potenciális fészkelő hely, természetvédelmi oltalom alatt álló madárfajok jelenlétét feltételezi.

A Tvt. 43. § (1) bekezdése szerint *tilos a védett állatfajok egyedének zavarása, károsítása, kínzása, elpusztítása, szaporodásának és más élettevékenységének veszélyeztetése, lakó-, élő-, táplálkozó-, költő-, pihenő- vagy búvóhelyeinek lerombolása, károsítása.*

A 71/2015. Korm. rendelet 39. §-ában foglaltak szerint *a területi természetvédelmi hatóság által folytatott természetvédelmi hatósági eljárás, szakhatósági közreműködés vagy szakkérdés vizsgálata során, ha a döntéshez vagy a tényállás tisztázásához olyan adat, illetve tény ismeretű szükséges, amellyel állami alaptevékenysége köréhez kapcsolódóan a területi természetvédelmi hatóság illetékességi területén működő NPI vagy a Herman Ottó Intézet Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság rendelkezik, a területi természetvédelmi hatóság megkeresi az említett szervezet.*

Fentiek alapján megállapítható, hogy a tervezési területen esetlegesen előforduló védett fajok tekintetében a megalapozott döntés meghozatalához a benyújtott dokumentációnak a vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerinti kiegészítésére lett volna szükség.

A benyújtott dokumentáció a tervezési területtel közvetlenül határos Natura 2000 terület vonatkozásában bemutatja a tervezett tevékenységből eredő zaj és porzás hatásait a területen potenciálisan előforduló jelölőfajok tekintetében.

A benyújtott dokumentáció ugyanakkor nem tartalmazza a tervezett tevékenység hatását a jelölő élőhelyekre, egyedül a robbantások tekintetében tér ki annak a „Natura 2000 területre mint élőhelyre” gyakorolt hatásaira. **A benyújtott dokumentáció a tervezési területtel közvetlenül határos területen potenciálisan előforduló jelölő élőhelyek térképét nem tartalmazza.**

A 275/2004. Korm. rendelet 10. § (1) és (2) bekezdése szerint *olyan terv vagy beruházás elfogadása, illetőleg engedélyezése előtt, amely nem szolgálja közvetlenül valamely Natura 2000 terület természetvédelmi kezelését vagy ahhoz nem feltétlenül szükséges, azonban valamely Natura 2000 területre akár önmagában, akár más tervvel vagy beruházással együtt hatással lehet, a terv kidolgozójának, illetőleg a beruházást engedélyező hatóságnak - a tervvel, illetve beruházással érintett terület kiterjedésére, az érintett területnek a Natura 2000 területhez viszonyított elhelyezkedésére, valamint a Natura 2000 területen előforduló élővilágra vonatkozó adatokra figyelemmel - vizsgálnia kell a terv, illetve beruházás által várhatóan a Natura 2000 terület*

jelölésének alapjául szolgáló, az 1-4. számú mellékletben meghatározott fajok és élőhelytípusok természetvédelmi helyzetére gyakorolt **hatásokat**. Amennyiben az (1) bekezdés szerinti vizsgálat alapján a tervnek, illetve beruházásnak **jelentős hatása lehet, hatásbecslést kell végezni**.

A Határozat nem tartalmazza sem a fenti jogszabályhelyek megjelölését, sem a fenti jogszabályhely alapján elvégzett vizsgálat eredményét. A Határozatban a feltételezett hatásokkal kapcsolatosan az a tény került megállapításra, hogy a porkibocsátás hatását a szomszédos Natura 2000 területre, illetve a jelölés alapjául szolgáló élőhelytípusokra és fajokra nem ítéli jelentősnek az elsőfokú környezetvédelmi hatóság.

A rendelkezésre álló dokumentáció és iratanyag nem alapozza meg kellően a 275/2004. Korm. rendelet 10. § (1) bekezdésben foglalt vizsgálatot. A Natura 2000 területtel több km hosszan közvetlenül határos **bányászati beruházás hatása nem került megvizsgálásra** az érintett Natura 2000 terület jelölő fajainak és jelölő élőhelyeinek tekintetében. A Natura 2000 terület jelölő fajai és jelölő élőhelyei kapcsán a természetvédelmi kezelésért felelős nemzeti park igazgatóság véleményét **is figyelembe véve vizsgálni kellett volna egy esetleges hatásbecslés szükségességét**.

Tájvédelmi szempontból a Határozat megállapításai szakmailag megalapozottak.

A Jegyző által rendelkezésre bocsátott helyi építési szabályzat 29. § (5) bekezdésében foglaltaknak való megfelelést a Tvt. vonatkozó rendelkezései törvényi szinten biztosítják, azok vizsgálata a Tvt.-ben foglaltaknak való megfelelés keretében történik.

A helyi építési szabályzat 29. § (6) bekezdésében foglalt előírások jelen eljárásban nem alkalmazhatóak, az eljárás során a komplex környezeti hatástanulmány benyújtásra került.

7. Hulladékgazdálkodás

A bányászati tevékenység végzése során jellemzően a munkagépek karbantartása, üzemeltetése során keletkező veszélyes hulladékok képződése várható, melyek azonosító kódjuk szerint az alábbiak lehetnek:

- 13 02 05 ásványolaj alapú, klórvegyületet nem tartalmazó motor, hajtómű és kenőolajok
- 13 01 07 olajsűrűk
- 15 02 02 olajos törlőkendők, védőruházat
- 16 06 01 ólomakkumulátorok

Tekintettel arra, hogy a környezetvédelmi teljesítményértékelési dokumentációban foglaltak szerint a munkagépek karbantartása a bányatelektől külön elhelyezkedő telephelyen történik, fenti veszélyes hulladékok képződésével a bányaművelés során nem kell számolni.

Az esetleges havária, vagy munkagépek váratlan meghibásodása esetén keletkező veszélyes hulladékok elkülönített gyűjtésére és további kezelésére a vonatkozó jogszabályban leírt követelmények érvényesek.

A keletkező kis mennyiségű kommunális hulladékok gyűjtése és ártalmatlanítása a jogszabályi előírásoknak megfelel.

A tervezett tevékenység a megfelelő műszaki technológiai fegyelem betartása mellett a környezetet nem veszélyezteti, **a tervezett tevékenység hulladékgazdálkodási szempontból nem kifogásolható.**

III. A Határozat megsemmisítésének jogszabályi indoka

A Ket. 105. § (1) bekezdés első fordulata rögzíti, hogy **a másodfokú döntést hozó hatóság a döntést helybenhagyja, megváltoztatja vagy megsemmisíti.**

A Ket. 104. § (3) bekezdésében foglaltak szerint **a másodfokú döntést hozó hatóság a sérelmezett döntést, valamint az azt megelőző eljárást megvizsgálja; ennek során nincs kötve a fellebbezésben foglaltakhoz.**

A Ket. 104. § (3) bekezdéséből következően a fellebbezés elbírálása során a teljes felülbírálat elve érvényesül, azaz a Másodfokú környezetvédelmi hatóság nincs kötve a fellebbezéshez, felülvizsgálati jogköre kiterjed a megtámadott döntés egészére és az elsőfokú eljárásra is, függetlenül attól, hogy a döntés mely rendelkezése ellen és milyen okból nyújtották be a fellebbezést.

Ezzel összefüggésben rögzíti a 31/2014. számú közigazgatási elvi döntés, hogy „(...) **jelentősége van ezért a Ket. 104. § (3) bekezdésének, mely szerint a másodfokú döntést hozó hatóság a sérelmezett döntést, valamint az azt megelőző eljárást a fellebbezésben foglaltakhoz való kötöttség nélkül vizsgálja meg.**”

A fellebbezési eljárás során a Másodfokú környezetvédelmi hatóság az eljárásjogi és az ügyre vonatkozó anyagi jogi jogszabályi rendelkezések alapján – a teljes felülbírálat elvéből következően – **teljes körűen vizsgálja felül a lefolytatott elsőfokú eljárás és elsőfokú döntés jogszerűségét, de nem megismétli az elsőfokú eljárást és nem az elsőfokú hatóság helyett folytatja le (hatáskörrelvonás tilalma).**

A másodfokú eljárás során arról kell döntést hozni a fellebbezés alapján, hogy az **elsőfokú eljárás lefolytatása és a döntés meghozatala jogszerű volt-e.**

A Ket. 95. §-ának alkalmazásában **a jogorvoslati eljárásban és a döntés felülvizsgálata során e törvény rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni**

A Ket. 50. §-ában foglaltak szerint:

(1) A hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, bizonyítási eljárást folytat le.

(5) A hatóság szabadon választja meg az alkalmazandó bizonyítási eszközt. Törvény előírhatja, hogy a hatóság a határozatát kizárólag valamely bizonyítási eszközre alapozza, továbbá jogszabály meghatározott ügyekben kötelezővé teheti valamely bizonyítási eszköz alkalmazását, illetve előírhatja valamely szerv véleményének a kikérését.

(6) A hatóság a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli, és az ezen alapuló meggyőződése szerint állapítja meg a tényállást.

A Ket. 98. § (1a) bekezdése rögzíti, hogy a fellebbezésben nem lehet olyan új tényre hivatkozni, amelyről az ügyfélnek a döntés meghozatala előtt tudomása volt.

A fenti rendelkezésekből megállapítható, hogy a fellebbezési eljárásban a Másodfokú környezetvédelmi hatóság bizonyítási jogköre a jogszerűség vizsgálatához esetlegesen szükséges tényállás tisztázási kötelezettség körében arra irányul, hogy az elsőfokú döntés és eljárás jogszerűségét vagy ezek hiányát megállapítsa.

A Ket. 105. § (2) bekezdése **kiegészítő bizonyítás lefolytatására jogosítja fel** a Másodfokú környezetvédelmi hatóságot annyiban, amennyiben az biztosítja, hogy a másodfokú döntés a Ket. 2. § (3) bekezdésében megfogalmazott eljárásjogi feltételnek megfelelően tudjon megállapításokat tenni az elsőfokú eljárás és döntés jogszerűsége tekintetében. Azonban **kizárólag anyagi jogi szempontú**

kiegészítő bizonyítás lefolytatására van lehetőség azon bizonyítékokon túlmenően, de azokkal összefüggésben, azoktól el nem vonatkoztatva, **amelyek az elsőfokú eljárásban már rendelkezésre álltak és érdemben szükségesek ahhoz**, jogilag relevánsak annak érdekében, hogy a Másodfokú környezetvédelmi hatóság az elsőfokú eljárás és döntés jogszerűsége tekintetében kétséget kizáróan állást foglaljon.

Az elsőfokú döntés és eljárás jogszerűsége megállapítása érdekében esetlegesen szükséges **másodfokú kiegészítő bizonyítási eljárás nem jelenti** a 71/2015. Korm. rendelet szerinti **elsőfokú környezetvédelmi hatósági eljárások** eljárásjogi és anyagi jogi rendelkezéseknek megfelelő **lefolytatását másodfokú jogkörben**, az esetlegesen elsőfokon a rendelkezésre álló tények és adatok szerint a tényállás teljes körű felderítése és valósághű megállapítása érdekében el nem végzett és egyébiránt az elsőfokú hatóság hatás- és feladatkörébe tartozó eljárási cselekmények pótlását.

A másodfokú hatósági eljárás nem az elsőfokú környezetvédelmi eljárás alternatívája és helyettesítője, nem is lehet az, ugyanis az kétséget kizáróan megvalósítaná a hatáskör elvonás tilalmát.

A fentiekből következik az, hogy amennyiben az elsőfokú környezetvédelmi hatóság az elsőfokú eljárás során a rendelkezésére álló tényeket és bizonyítékokat nem a Ket. 2. § (3) bekezdésében foglaltakkal összhangban értékelte és vizsgálta, úgy a Másodfokú környezetvédelmi hatóság **a fellebbezési eljárásban esetlegesen a kiegészítő bizonyítás keretében más anyagi jogi jogalapon álló döntést nem hozhat**. Éppen azon okból kifolyólag nem, mert ahol egyetlen anyagi jogi vonatkozású tény vagy bizonyíték másként való értékelése a fellebbezési eljárás keretében más anyagi jogi összefüggés vizsgálatát teheti szükségessé, úgy az más anyagi jogi jogalapon álló érdemi döntés meghozatalához vezethet.

Ezzel kapcsolatban került rögzítésre az a megállapítás a bírósági joggyakorlatban, hogy **a hatáskörelvonás tilalmába és az ügyfél jogorvoslathoz való jogába ütközik az az eljárás, amikor az ügyfél támogatásra irányuló kérelmének egyes elemeit csupán a másodfokú hatóság bírálja el.** [2004. évi CXL. tv. 19. § (1) és (4) bek., 98. § (1) bek., 102. § (2) bek.][KGD2015. 29.]

A fentiek alapján a fellebbezéssel támadott Határozat megsemmisítéséről döntöttem tekintettel arra, hogy a fellebbezési eljárásban zaj- és rezgésvédelmi, levegőtisztaság-védelmi, valamint természetvédelmi szempontból megállapításra került az elsőfokú környezetvédelmi eljárás ezzel együtt a Határozat jogszabálysértő volta.

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a rendelkezésére álló adatokat és tényeket nem megfelelően értékelte, helytelen következtetésre jutott a 314/2005. Korm. rendelet vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazása és alkalmazhatósága tekintetében, ez pedig olyan jogsértést eredményezett, amelynek felszámolása a kiegészítő bizonyítás lefolytatásával sem orvosolható, ugyanis olyan eljárásjogi vagy anyagi jogi intézkedések megtételére van szükség, amelyek az eljárásjogi és anyagi jogi szabályok szerint az elsőfokú környezetvédelmi hatóság hatáskörébe tartoznak, azok tőle el nem vonhatóak és azok megfelelő értékelése és alkalmazása esetlegesen más jogalapon álló döntés meghozatalát teszi szükségessé.

A Másodfokú környezetvédelmi hatóság hatáskörét és illetékességét a 71/2015. Korm. rendelet 8. § és 9. § (3) bekezdés b) pontja állapítja meg.

A jogorvoslati eljárási díj visszatérítéséről a környezetvédelmi és természetvédelmi hatósági eljárások igazgatási szolgáltatási díjairól szóló 14/2015. (III. 31.) FM rendelet 7. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján rendelkeztem.

Jelen határozatomat a hivatkozott jogszabályhelyek mellett a Ket. 71. § (1) bekezdése, a 72. § (2) bekezdése alapján hoztam.

Határozatom bírósági felülvizsgálatának lehetőségét a Ket. 109. § (1) bekezdése biztosítja, a bíróság illetékességét a *polgári perrendtartásról* szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: **Pp.**) 326. § (4) bekezdése alapján állapítottam meg. A keresetlevél benyújtásának helyét és idejét a Pp. 330. § (2) bekezdése határozza meg. A tárgyalás tartása iránti kérelem lehetőségéről való tájékoztatás a Pp. 338. §-án alapul.

Budapest, 2017. július 19.

Dr. Tarnai Richárd kormány megbízott
névében és megbízásából:

Dr. Bartus Adrienn s. k.
főosztályvezető

Kiadmány hitelűl:

Kapják:

- ügyintézői utasítás szerint.